

ΕΤΟΣ 66ον

2 Σεπτεμβρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (3405)

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΕ ΓΑΜΟ

Υπάρχει άραγε μεγαλύτερη τιμή για κάποιον από τό να προσκληθεῖ σέ βασιλικούς γάμους; Υπάρχει μεγαλύτερη άφορμή χαρᾶς; Πολύ περίεργη, λοιπόν, φαίνεται ἡ ἄρνηση τῶν προσκεκλημένων να συμμετάσχουν στό συμπόσιο, πού ἀναφέρει ἡ σημερινή παραβολή. Δικαιολογημένα καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀπορεῖ καί ρωτάει καθέναν πού ἀποφεύγει να πάει: «Σέ τί σέ καλοῦν; Σέ πόνους καί μόχθους καί ἰδρώτες; Ὁχι, ἀλλἄ σέ τρυφή καί πανδαισία. Υπάρχει μεγαλύτερη ἀγνωμοσύνη ἀπό τό να ἄρνηθεῖς τέτοια πρόσκληση σέ γάμους, καί μάλιστα γάμους βασιλέως;» Καί τό χειρότερο εἶναι ὅτι μερικοί δέν πῆγαν, ὄχι γιατί ἦταν ἀπασχολημένοι μέ ἀγροτικές ἐργασίες καί ἐμπορικές δραστηριότητες, ἀλλἄ «ἀμελήσαντες κατεφρόνησαν τῆς κλήσεως». Δέν εἶχαν καμία ἀπολύτως δικαιολογία.

Ποιά εἶναι ἡ νύφη;

Ἄκόμα πιό τραγικό εἶναι ὅτι πολλοί προσκεκλημένοι δέν ἀρκέστηκαν σέ μιᾷ ἀπλῇ ἄρνηση. Ὅταν πῆγαν οἱ ὑπηρετές τοῦ βασιλέως να τοὺς ποῦν ὅτι τό γαμήλιο τραπέζι εἶναι στρωμένο καί τοὺς περιμένει, ἀντί να τοὺς εὐχαριστήσουν γιά τὴν ὑπενθύμιση, τόλημσαν ἀλλῆλους μὲν να βρῖσουν καί ἀλλῆλους να σκοτώσουν. Κι ἐδῶ, ὄχι μόνο ἀπορεῖ ἀλλἄ καί ἀγανακτεῖ ὁ Χρυσορρήμων, συγκρίνοντας τὴ συμπεριφορά αὐτῶν τῶν προσκεκλημένων στοὺς γάμους μέ τὴ συμπεριφορά ἐκείνων τῶν κακῶν γεωργῶν τοῦ ἀμπελῶνος. Ἐκεῖνοι τουλάχιστον, λῆει, ἦρθαν «ἀπαιτώντας ἔσοδα καί καρπούς καί ἐσφάγησαν. Αὐτοὶ ὁμως, σέ γάμους καλῶντας φονεύονται! Τί πιό ἐξωφρενικό ἀπό αὐτό;».

Ἀνιχνεύοντας τὰ αἷτια μιᾶς τόσο ἀπαράδεκτης ἕως καί ἐγκληματικῆς συμπεριφορᾶς ἀναζητοῦμε στό «προσκλητήριο» τοῦ γάμου τὴν ταυτότητα τοῦ γαμπροῦ καί τῆς νύφης. Μέ τὰ «μάτια» τοῦ ἀποστόλου Παύλου «διαβάζουμε» ὅτι Νυμφίος εἶναι ὁ Χριστός καί Νύμφη εἶναι ἡ Ἐκκλησία του (Ἐφεσ. 5,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κβ' 2-14)

Ἡ παραβολή τῶν βασιλικῶν γάμων

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς τις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθειν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἶπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἴδού, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἔβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκεῖνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὔρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξεληθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὔρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφωμώθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δῆσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, ἄρατε αὐτόν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

32), τῆς ὁποίας ἐμεῖς εἴμαστε μέλη. Ἐπομένως, οἱ βασιλικοί γάμοι, στοὺς ὁποίους ὅλοι εἴμαστε καλεσμένοι, δέν ἀφοροῦν τοὺς μονάρχες ἐνός ἀγνωστοῦ ἐξωτικοῦ βασιλείου, ἀλλὰ τὴ σχέση τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ μέ ἡμᾶς προσωπικά. Μάλιστα ἐμεῖς, κατὰ τὴν παραβολή, «προσθεθήκαμε» στὴ λίστα τῶν καλεσμένων μετὰ τὴν ἄρνηση τῶν πρώτων καλεσμένων, τοῦ πρώην ἐκλεκτοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ. Τότε ὁ Βασιλιάς ἔστειλε τοὺς δούλους του νὰ καλέσουν ἀπὸ «τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν» ὅλα τὰ ἔθνη καὶ τίς φυλὴς τῆς γῆς.

Μὴ ληπαῖσαι τὰ ἔξοδα

Σὲ ἀλλὴν ἐπιστολῇ τοῦ ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν μιλιώντας καὶ γιὰ τὴ δική του μεσολάβηση σ' αὐτόν τὸν γάμο τονίζει ξεκάθαρα ὅτι «νύμφη» τοῦ Χριστοῦ ἔχει κληθεῖ νὰ γίνῃ ὁ καθένας μας. «Σὰς ἀρραβώνιασα», λέει, «μέ ἕναν ἄνδρα, μέ τὸν Χριστό, γιὰ νὰ παρουσιάσω τὸν καθένα σας ὡς παρθένο ἀγνή σ' Αὐτόν» (Β' Κορ. 11,2). Ἐπομένως, τελικά, ἡ πρόσκληση ἀφορᾷ τὸν δικό μας γάμο μέ τὸν Χριστό. Ἄντὶ λοιπόν, νὰ ἀναλογιστοῦμε τὸ ἀπροσμέτρητο ὕψος αὐτῆς τῆς τιμῆς, καὶ ἀντὶ νὰ φιλοτιμηθοῦμε νὰ «ξοδευτοῦμε» γιὰ νὰ κάνομε ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ λαμπρὴ προετοιμασία, ἀφήνομε τὴ ραθυμία καὶ τὴν τσιγγουνιά μας νὰ μᾶς καταβαραθρώνουν σὲ μιά ἀπαράδεκτη ἄρνηση ἢ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μὲ ἓνα βασιλεύα, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νά κάνῃ τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ του. Καί ἔστειλε τοὺς δούλους του νά καλέσουν τοὺς καλεσμένους εἰς τοὺς γάμους, ἀλλ' αὐτοὶ δέν ἤθελαν νά ἔλθουν. Πάλιν ἔστειλε ἄλλους δούλους μὲ τὴν ἐντολήν, «Νά πῆτε εἰς τοὺς καλεσμένους: ἐτοιμίασα τὸ γεῦμά μου· οἱ ταῦροι καὶ τὰ μανῆρια ἔχουν σφαγῆ καὶ ὅλα εἶναι ἔτοιμα. Ἐλάτε εἰς τοὺς γάμους». Αὐτοὶ ὅμως τοὺς ἠγνόησαν καὶ ἔφυγαν, ὁ ἓνας εἰς τὸ χωράφι του, ἄλλος εἰς τὸ ἐμπόριόν του. Οἱ λοιποὶ, ἀφοῦ συνέλαβαν τοὺς δούλους του, τοὺς ἔκακοποίησαν καὶ τοὺς ἐσκώτισαν. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὅταν τὸ ἄκουσε, ὠργίσθηκε καὶ ἔστειλε τὸν στρατόν του καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς φονιάδες ἐκείνους καὶ ἔκαψε τὴν πόλιν τους. Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους του, «Ὁ μὲν γάμος εἶναι ἔτοιμος, οἱ καλεσμένοι ὅμως δέν ἦσαν ἄξιοι. Πηγαίνετε λοιπὸν εἰς τὰ σταυροδρόμια καὶ ὅσους βρῆτε, καλέστε τους εἰς τοὺς γάμους». Καὶ οἱ δοῦλοι ἐβγήκαν εἰς τοὺς δρόμους, ἐμάζεψαν ὅλους ὅσους εὗρῆκαν, κακοὺς καὶ καλοὺς, καὶ ἐγένεμισε ἡ αἴθουσα τοῦ γάμου ἀπὸ φιλοξενουμένων. Ὅταν δὲ ἐμπῆκε ὁ βασιλεὺς νά ἰδῆ τοὺς φιλοξενουμένους, εἶδε ἐκεῖ ἓναν, ὁ ὁποῖος δέν εἶχε ἔνδυμα γάμου, καὶ τοῦ λέγει· «Φίλε, πῶς ἐμπῆκες ἐδῶ χωρὶς νά ἔχῃς ἔνδυμα γάμου;», αὐτὸς δὲ ἔμεινε βουβός. Τότε εἶπε ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ὑπηρέτας· «Ἀφοῦ τοῦ δέσετε τὰ πόδια καὶ τὰ χέρια, σηκώστε τον καὶ ρίξτε τον ἔξω εἰς τὸ σκοτάδι· ἐκεῖ θά εἶναι τὸ κλάμα καὶ τὸ τρῖξιμο τῶν δοντιῶν». Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*)

ἀκόμα χειρότερα σέ θρασύτατη ἐπιθετικὴ συμπεριφορά, σάν νά φταίει Αὐτὸς πού μᾶς κάλεσε. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι εἶχαμε τίς προϋποθέσεις καὶ τὴν «περιουσία» νά κάνουμε λαμπρότατη προετοιμασία. Πράγματι, ὁ Θεὸς μᾶς εἶχε πλάσει ὄχι μόνο μὲ τὴν ὁμορφιά «νύμφης», ἀλλὰ μᾶς εἶχε προικίσει μὲ τεράστιο πλοῦτο χαρισμάτων, μὲ τὰ ὁποῖα θά μπορούσαμε νά στολίσουμε ἀκόμα περισσότερο τὴν ὁμορφιά μας. Ἐμεῖς ὅμως αὐτὴ τὴν ὁμορφιά τὴν μετατρέψαμε σέ ἀσχῆμα πόρνῆς.

«Ὁ Νυμφίος κατῆλωπίζει ὁμορφίαν νύμφης»

Νά, γιατί τὸ «προσκλητήριο» αὐτοῦ τοῦ γάμου μᾶς ἔγινε τόσο ἀνεπιθύμητο. Μᾶς θυμίζει πόσο ἀφήσαμε νά ἀχραιοθεῖ τὸ πρωτόκτιστο κάλλος μας. Μᾶς ἀναγκάζει νά δοῦμε τὸ κατάντημά μας. Παρ' ὅλα αὐτά, ὁ «Νυμφίος» μας δέν μᾶς ἄφησε νά ἀπελπιστοῦμε. Γιά νά μᾶς δώσει τὴ δυνατότητα νά ξαναβροῦμε τὴν ἀρχαία μας ὁμορφιά, ἔκανε κάτι πού –μαζὶ μὲ τὸν ἱερό Χρυσόστομο– μᾶς ἀφήνει ἀναυδούς: «Πόρνῆς ἐπεθύμησε ὁ Θεός!»! Ἰλέε ὁ ἅγιος Ἰωάννης. «Καὶ τί ποιεῖ; Ἦρχεται καὶ ὡς γυναῖκα ἀρμόζεται αὐτήν». Καὶ σάν νά μὴν

2 Σεπτεμβρίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μάμαντος μάρτυρος (γ΄ αϊ.). Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ († 595).
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Γ΄– Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. α΄ 21 - β΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Μτ. κβ΄ 2-14.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Σεπτεμβρίου, πρό τῆς Ὑψώσεως.

Ἀπόστολος: Γαλ. ζ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ΄ 13-17.

πιστεύει καί ὁ ἴδιος στά μάτια του, συνεχίζει: «Ἔρθε νά παντρευεῖ μιά πόρνη, ἔτσι ὅπως ἦταν ρυπαρή· κοίτα, γιά νά καταλάβεις τόν ἔρωτα τοῦ Νυμφίου. Γιατί ὁ ἔρωτας πολλῆς φορές σέ κάνει νά παντρευεσαι καί ἄσχημη. Ἔτσι καί ὁ Χριστός τή φύση μας, πού ἀπό τήν ἁμαρτία εἶχε γίνει ἀγνώριστη, τήν ἔρωτεύτηκε καί τήν παντρεύτηκε, γιά νά τῆς ξαναχαρίσει τήν ὁμορφιά τῆς». Καί καταλήγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἦ Νυμφίου κατήλωπιζοντος ἁμορφίαν νύμφης!»

Ὁ Χριστός μέ τήν ἐνανθρώπησή του προσέλαβε τή φύση μας, γιά νά τήν κάνει πιό ὁμορφη ἀπό πρῖν καί νά τῆς χαρίσει καί τό κατάλληλο «ἔνδυμα γάμου», ὥστε νά μπορέσει νά ἀνταποκριθεῖ στήν κορυφαία πρόσκληση. Ἀπό ἐμᾶς ἐξαρτᾶται, ἂν θά χαροῦμε ἕναν τέτοιο γάμο καί ἂν θά ἀπολαύσουμε ἕνα τόσο πλούσιο τραπέζι. Ἀλλὰ ἐπίσης ἀπό ἐμᾶς –καί ὄχι βέβαια ἀπό κάποια «τιμωρητική διάθεση» τοῦ Οἰκοδεσπότη– ἐξαρτᾶται καί τό ἂν θά ἐκβληθοῦμε στό «ἐξώτερο σκότος», ὅπου «ὁ κηλυθμός καί ὁ βρυγγμός τῶν ὀδόντων». Ἐμεῖς εἴμαστε ἐκεῖνοι πού δέν θά μπορέσουμε νά σταθοῦμε στό γαμήλιο τραπέζι, στήν ἀπευκταία περίπτωση πού δέν θά ἔχουμε ἔνδυμα γάμου.

Γι' αὐτό, ἄς ἐπαναληθάνουμε συχνά τόν ἀφυπνιστικό ὕμνο: «Τόν νυμφῶνα σου βλέπω, Σωτήρ μου, κεκοσμημένον· καί ἔνδυμα οὐκ ἔχω ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λήμπρυνόν μου τήν στολήν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καί σῶσον με».

Ἄρχιμ. Β. Λ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξι, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr